BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

GÖREV

SOSYALİZM BAYRAĞINI MECLİSE DİKELİM

Haftalık gazete
100 krş.
6 Mayıs 1977
Sayı: 3

BAYKUŞLAR

İşçi sınıfının birlik ve dayanışma gününde meydana gelen kanlı olaylar, Türkiye'de kamuoyunda derin izler bıraktı. İşçi sınıfının, emekçilerin düşmanı, sosyalizmin düşmanı egemen sınıflar, şimdi 1 Mayıs'ı buradan hareketle de sosyalizmi ve sosyalistleri karalamak, halkın nazarında küçük düşürmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Sosyalistler, birbirinin kanına susamış kişiler, caniler olarak tanıtılmaya çalışılıyor. Sosyalizmle ilgisi olmayan grupçukların da alet edildiği burjuvazinin kanlı saldırısı, bu iğrenç provokasyon, sosyalistlerin hanesine kocaman bir eksi olarak kaydedilmek isteniyor.

Oysa, 1 Mayıs olaylarının, burjuvazi tarafından hazırlanıp sahneye konan çeşitli tertiplerin bir parçası olduğu gün gibi açık. 1 Mayıs'ta kanlı olayların çıkartılması, Türkiye'de egemen sınıflar tarafından bir süredir planlanıyordu. Burjuva basını, MC'nin hizmetindeki basın, bunun örnekleri ile dolu. Örneğin bir sağcı gazetede 1 Mayıs günü söylenenler, şunlar:

"Bugünü iyi yaşayınız sevgili okuyucular."

"Olaylara ve sokaklara dikkatle bakınız."

"...MSP, AP, MHP, DP ve CGP'li vatandaşlar sokağa çıkmadığı halde yine bir iftiraya maruz kalırlarsa da şaşmayınız."

Evet, nasıl da önceden biliyorlar..."Olaylara ve sokaklara" dikkati çekiyorlar. Sokaklarda hangi olayların olacağını önceden nasıl biliyorlar dersiniz?

İstihbarat kaynaklarına yakınlığı ile bilinen, belirli çevrelerin gazetesi Orta Doğu ise daha 22 Nisan günü şöyle diyordu:

"1 Mayıs'ta DİSK'in yapacağı İstanbul mitinginin kanlı olaylara sahne olacağı şimdiden görülmektedir."

Bu insanlar nasıl da bu kadar ileri görüşlü olabiliyorlar? Yoksa bir bildikleri mi var? Belirli tertiplere girişildiğinden haberleri mi var?

Daha sonra Hakimiyet adlı gazetede de aynı konuya dikkat çekiliyordu:

"Yurdun çeşitli yerlerindeki karşıt grupların birbirlerine karşı hasmane tavrının bir alan çerçevesinde daha da belirginleşeceği ve miting alanına bir saldırı ihtimali de düşünülen tehlikeler arasındadır."

Evet. Burjuvazinin doğrudan doğruya hizmetinde olan basının antenleri, 1 Mayıs öncesinde işte bu kadar duyarlı idi. Rasgele seçilen yukarıdaki örnekler de bunu gösteriyor.

Ne kadar emin görünüyorlar. Mutlaka önceden bir bildikleri vardı. Aynı tür "tahmin"leri geçen yılki 1 Mayıs öncesinde hiç yapmamışlardı. Bu kez gerçekten de bir bildikleri vardı. Burjuvazinin, 1 Mayıs'ı kana boğmak, buradan hareketle de gerek işçi sınıfının uluslararası dayanışma gününü gerekse sosyalizmi karalamak için bir takım tertipler hazırladığı önceden burjuva basını tarafından da biliniyordu.

Hiç kimse yılgınlığa kapılmamalı. Burjuvazi yıllarca işçi sınıfına 1 Mayıs'ı yasak etti. Yıllarca sosyalizmi çeşitli yakıştırmalarla karalamaya çalıştı. Bunlar birer birer kırıldı. Son 1 Mayıs olayı ile yaratılmaya çalışılan sosyalizmi tecrit edebilme, küçük düşürebilme çabaları da bilinsin ki, sonuçsuz kalmaya mahkum. Burjuvazi de bütün yaptıklarının hesabını vermeye mahkum. İşçi sınıfı, yapılanları burjuvazinin yanına komayacak.

İKİ YILI AŞKIN BİR SÜREDİR DEMOKRASİNİN ÜZERİNE ÇÖREKLENEN BU İKTİDAR TOPLUMSAL YAŞAMIN HER ALANINI CEHENNEME ÇEVİRMEĞE ÇALIŞIYOR, KAN DÖKÜYOR, BİNBİR DOLAP ÇEVİRİYOR...

MC'DEN HESAP SORULACAK

İŞÇİLER, KÖYLÜLER,
TÜM EMEKÇİLER !
İLERİCİ GENÇLER,
AYDINLAR !
DEMOKRATLAR,
SOSYALİSTLER !

1 MAYIS işçi sınıfının ulusal ve uluslararası birlik ve dayanışma günü,

1 MAYIS, işçinin emekçinin bayramı,

1 MAYIS, gericilerin, sömürücülerin yüreğine korku salan gün,

1 MAYIS 1977 günü yüzbinlerce işçi, emekçi Taksim alanını doldurdu. Saflarla geldiler, elele, marşlar söyleyerek, tüm insanlığın kurtuluşu için, dostlukla, sevgiyle.

1 MAYIS 1977 günü kana bulandı. Emperyalistlerin ve burjuvazinin maşalarının çektiği tetikler büyük günü katletti !

Maocular kullanıldı. Katil silahları provokatörler ateşledi. Meydanın dörtbir yanına yerleştirilen profesyonel katillerin silahlarıyla katliamı genişletmek için hazır bekletilen kuvvetler birbirini tamamladı.

NİÇİN, NİÇİN ?

Bu katliamla tüm pislikleri örtmeyi umdular. Sömürülerini, baskıları, zulümleri unutturacaklarını sandılar. Eli silahlı komandoları, yüzlerce gencin, işçinin ve yurtseverin kanına girmiş sağcı çeteleri gizleyeceklerdi böylece.

Bir süredir sahte solcular sürülmüştü piyasaya. "Sağcılar masum, silahlı saldırı solculardan geliyor", ya da "komandolar kimseyi öldürmüyor, solcular birbirini vuruyor" diyebiliyorlardı. Bir bakıma Marmara Vapuru'nun batışı gibi, Kültür Sarayı Yangını gibi bir oyun konmuştu sahneye. Burjuvazi aynı oyunun perdelerini açıp açıp kapıyordu. Oysa ortada solcular arası bir çatışma yoktu, sadece sosyalistlere, ilerici demokrat güçlere saldırılar ve baskılar vardı. Burjuvazi uygun ortam olan yerde araç olarak sahte solcuları da kullanabiliyordu Tek değişiklik buradaydı. Ancak meydan tiyatro meydanı değildi. İnsan kanı üzerine bu kadar rahat, bu kadar duygusuz oyun oynanamazdı. Bu oyuna, gelenler bile durumlarından hoşnut olamazlardı.

BÜYÜK OYUN

Oyunun büyüklüğü gerçekten üzerinde durmaya değecek niteliktedir. Sahte solcular yaratılıp, işçilerin emekçilerin üzerine bunlar da sürülecek. Silahlı çeteler birken iki olacak ve gerici egemen güçler temize çıkacak. 1 Mayıs'ın büyüklüğü yüceliği kirletilecek. İşçi ve emekçi kitleler yıldırılacak, demokratların, yurtseverlerin gözü korkutulacak. Burjuvazi, meydanlarda toplananlara o meydanı mezar ederim diyecek. Üstelik anti-komünizm kampanyasını hızlandırmak ve geliştirmek için yeni malzemeler kullanmaya başlayacak. Oyun gerçekten büyük ama oyunun ağırlığını taşımak, kaldırmak da mümkün değil.

SİLAH TERS DÖNER

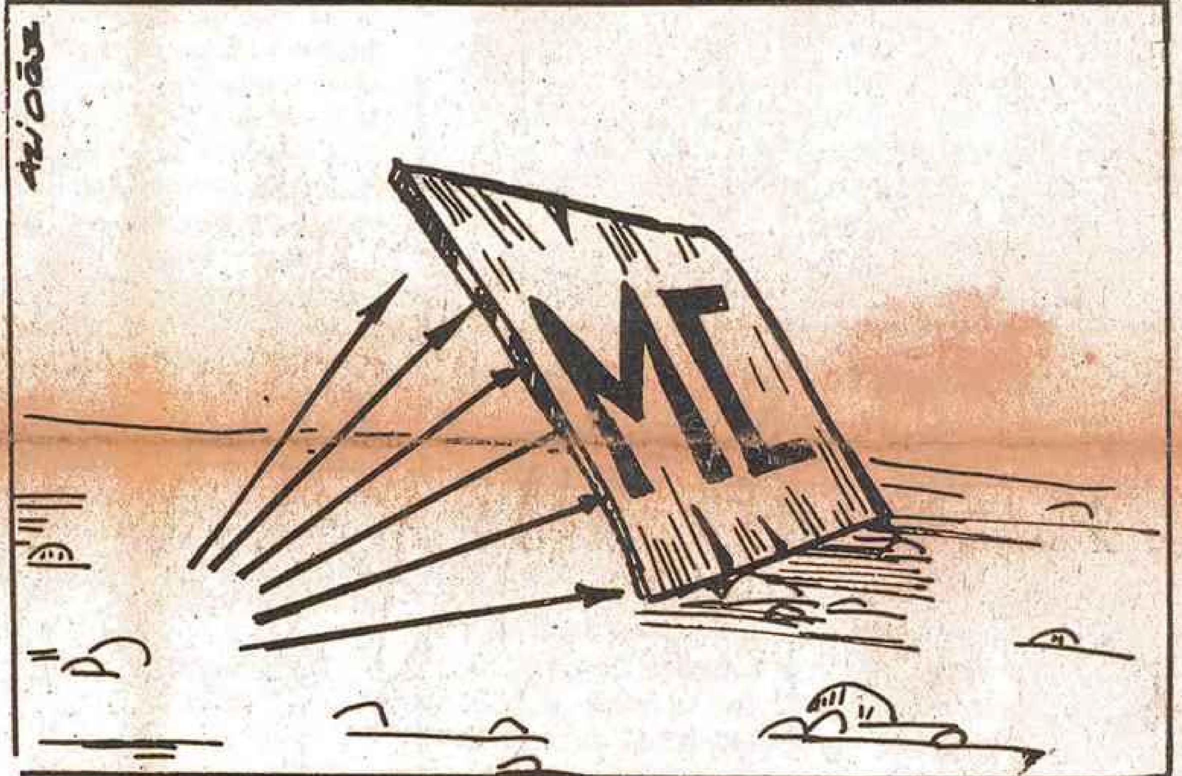
Tuzaklar, tertipler açıktır. Burjuvazinin pek akıllıca seçtiğini zannettiği silahlar tersine döner. Sosyalistlerin tesbit ve önerileri doğrulanır, gerçekler açığa çıkar. O zaman da yıldırılmak istenen emekçiler meydanı, öyle bir doldururlar ki, gericilerin dudağı uçuklar.

Ve işçiler gelecek Taksim meydanına, tüm meydanlara. İlericiler, yurtseverler, tüm emekçiler dolduracak meydanları.

Ve 1 MAYIS'lar kutlanacak yeniden. 1 MAYIS 1977'de dökülen kanlar yerde kalmayacak. Dalga dalga bayrak olacak ellerde, gönüllerde.

Başta sosyalistler yürüyecek. Her zaman olduğu gibi. Sosyalistler her zaman olduğu gibi yol gösterecekler, ışık tutacaklar, gerçekleri haykıracaklar. Yeni 1 MAYIS larda, 1 MAYIS 1977'nin derslerini tüm işçilere ve emekçilere anlatarak yine en önde yürüyecekler. Yarını bugünden kurmak için..

İşçi sınıfının silahı partisidir

Acılı iz. 1 Mayıs'ta Taksim'de 34 ölü, yüzlerce yaralı ve rastgele toplanıp deliğe tıkılmış bir o kadar... Sonra resmi açıklama: İki "tarafsız" bakanın demeci, resmi makamlar ellerinden geleni yapmışlardır. Ne yapıp yapmadıkları ortadaki sonuçtan belli.

Gazeteleri izliyoruz görenleri dinliyoruz, bir iki değil, önce şu taraftan, sonra bu taraftan tabancalar, tetiği çekilen, çekilecek bombalar, tahrip kalıpları, dinamit lokumları... Taksim'deki katliam olmadan önce de hergün, heryerde yerle bir edilen parti lokalleri, dükkanlar, evler, kurşunlanan nice kişi ve bir türlü bulunamayan katiller, sorumlular. Yarın öbürgün ağır makinelileri de duyarsa kimse şaşırmayacak.

Kuzum siz, bakkaldan peynir ekmek alır gibi silah alındığını duydunuz mu hiç? Türkiye, her isteyenin istediği zaman istediği silahı parasını verip alabildiği bir ülke midir yasalara göre? Bir ruhsat almaya kalkışın da görün bakalım, öylesine formalitelerle karşılaşırsınız ki, sonunda gene reddederler.

Pekiyi, bir soru daha. Siz bir silah kaçakçısı şebekesinin şimdiye kadar yakalandığını duydunuz mu hiç? Sigaranın da karaborsası var. Her köşe başında dilediğiniz yabancı markayı pekala bulabilirsiniz ama, hiç değilse arada bir göstermelik de olsa bir iki kamyonun ve şoförünün yakalandığını gazetelerde okur, kaçak kartonların boy boy resimlerini görebilirsiniz. Ama silah konusunda tıs yok. Ha, bir de gene böyle olaylarda yakalananlarda bulunan beylik tabancaların sahiplerine ne gibi bir işlem yapıldığı sorusunu durmadan yineleyen gazetelere karşı da tıs çıkmadığını hatırlıyoruz.

O zaman bütün sorulara verilecek cevap vardır. Bunun kaçakçılığını yapanlar veya resmen bulunması gereken yerlerden dışarıya sürenler özellikle bulunmamakta, hatta el altından teşvik edilmektedir.

Bırakınız resmi makamların olaylardan önce gerekli önlemleri alıp almadığı, tersine olayları büyütecek biçimde davranıp davranmadığını; Türkiye'yi mevcut ağır yasaklara rağmen kolayca silah sahibi olunabilir ülke durumuna getirmekten öncelikle sorumludurlar. Ve yalnızca bu dahi bütün bu olaylarda iktidarı birinci derecede sorumlu kılar. Bunu örtece hiç bir özürleri de yoktur.

Gerçekte, her memlekette görülebilen, karşıt görüşlü de olabilen değişik eylem gruplarını silahlandırmakta aklına esenin tetiğe asılmasında yarar görenler vardır. Ve MC iktidarı bunun başında gelmektedir.

Bu, 12 Mart'tan önce de böyle olmuştur. Arkadan gelen faşizm dönemini unutmadık. Bugün de aynı özlem içindekiler, aynı senaryoyu yeniden sahnelemeye çalışıyorlar. Ama yağma yok. Öğrencilerden sonra işçilere de sıçratılmaya çalışılan bu oyuna işçi sınıfı alet olmayacaktır. O kendisine doğrultulan tabancanın da, eline tutuşturulmaya kalkışılanın da, ne adına ve kimler eliyle yapılmış olursa olsun aslında kendisine karşı bir suikast olduğunu bilecektir. Özlemlerini gerçekleştiremeyeceklerdir; işçi sınıfını oyuna getiremiyeceklerdir. Çünkü onun, her olayda bir kez daha doğrulanan gerçekleri kendisine gösteren şaşmaz pusulası, gerçek silahı partisi vardır, Türkiye İşçi Partisi.

Nihat SARGIN

BORAN: işçi sınıfı, maceraperestliğin, goşizmin her çeşidinden uzaktır

"Tertip ve tuzaklar aşılacaktır"

Kamuoyunun önemle dikkatini çekmek istediğimiz birinci nokta, 1 Mayıs'ta Taksim'de katliama dönüşen olaylarda maocu grupların oynadıkları rolün bu akımın gerçek yüzünü bir kere daha açığa çıkarmış olmasıdır. Polisin müdahalesi olayları bastırma yönünde mi, yoksa büyültme yönünde mi bir sonuç vermiştir o da üzerinde durulması gereken ikinci bir noktadır.

Taksim'de olaylar her ne biçimde başlamış ve gelişmiş olursa olsun, kamuoyumuz şunu iyi bilmelidir ki, maocu ve her çeşit maceracı goşist gruplar, her ne ad taşırlarsa taşısınlar, her ne görüşü temsil ederlerse etsinler işçi sınıfının dışındadırlar ve bunların işçi sınıfının politik hareketiyle uzaktan yakından hiç bir ilişkileri, bağlantıları yoktur. İşçi sınıfı, maceraperestliğin, goşizmin her çeşidinden uzaktır.

SORUMLUDURLAR

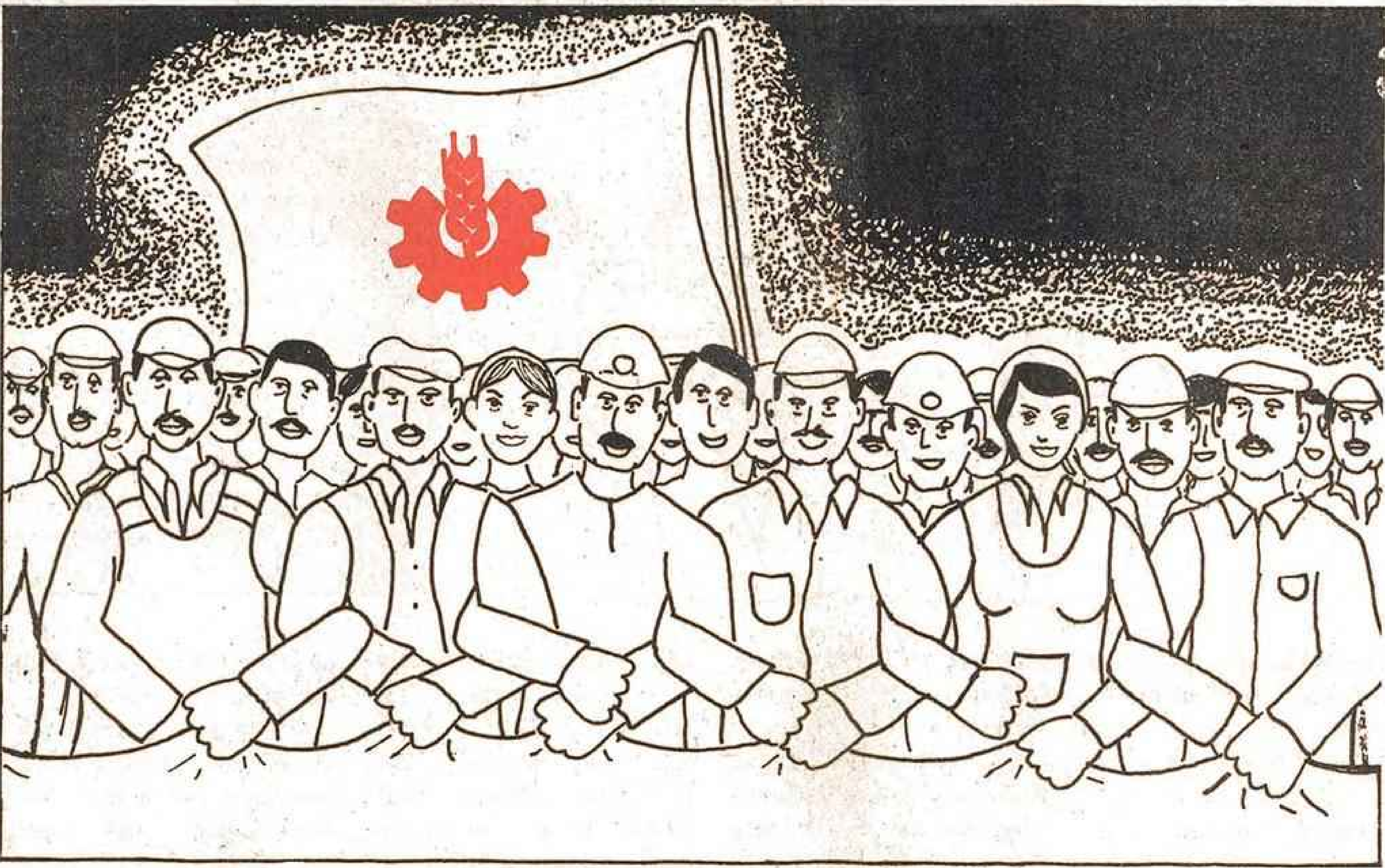
DİSK üst yönetimi, uyguladıkları politikanın diğer yanlışları arasında, bir de DİSK örgütünü bir öğrenci gençlik grubunun peşine takmaktan, öğrenci grupları arasındaki çekişmelere DİSK'i bulaştırmaktan da sorumludurlar.

Büyük sermaye sınıfı çoktan beri DİSK üzerinde bir operasyonu tasarlamaktaydı. Bu gerçeği ve DİSK üst yönetimiyle CHP'nin ve kimi sosyalizm havarilerinin bu tasarlanan operasyonla aynı çizgi üzerinde olduğunu Türkiye İşçi Partisi bir yıl önceden açıklamıştı. Şimdi büyük sermaye sınıfı bu operasyonunu, DİSK üst yönetimini ve CHP'yi de dar boğaza sıkıştırarak gerçekleştirme yoluna girmiştir. Büyük sermayenin ve MC ile Demirel'in istediği ortam oluşturulmuştur.

TERTİP VE TUZAKLAR

Bu ortamdan büyük sermaye sınıfı ve MC doğrudan sorumludur. Ama MC iktidarında seçime gitmeyi tercih etmekle CHP ve onu kayıtsız şartsız desteklemekle de DİSK üst yönetimi tırmandırılan cinayetlerin ve saldırıların dolaylı olarak sorumluluğunu taşımaktadırlar. TİP düşmanlığı ile gözleri kararıp tertip ve tuzaklara düşenler bu düşüşün sorumluluğundan kurtulamazlar.

Her zaman söyledik, işçi sınıfının mücadelesi çetin şartlar içinde gelişir. Önü tertip ve tuzaklarla doludur. Ama işçi sınıfımız ve onun politik örgütü Türkiye İşçi Partisi bu çetin şartların, bu tertip ve tuzakların üstesinden gelmeyi bilmiştir, bundan böyle de bilecektir.

TİP DİYOR Kİ...

● Türkiye İşçi Partisi'nin seçimlere katılarak, böylece emekçi kitleler arasında artan bir hızla gelişmesi, burjuvazinin çaresizliğini ve saldırganlığını daha da arttırmıştır.

MC'nin emriyle hareket eden vali ve emniyet görevlileri, yasaları bilmeme görünümü arkasında Partimizin Anayasa ve yasalarca korunan propaganda ve siyasal çalışma haklarını planlı bir biçimde çiğnemek istemektedirler.

MC iktidarı ve onun baskı uygulamalarına ön ayak olan valileri, emniyet müdürleri, bu kanunsuz emirlere uyan ya da bir gayretkeşlik içine giren bütün görevliler suç işlemektedirler. Partimiz,anayasal haklarını sonuna kadar savunup kullanacak ve bütün yasadışı, anti-demokratik uygulamaların sorumlularından hesap sorulacaktır.

● Bugün dünyanın önemli bir bölümünde işçi sınıfı, yoksul köylüler ve diğer emekçi kesimlerle birlikte her türlü baskı ve sömürüyü ortadan kaldırarak sosyalizmi kurmuştur.

Dünya sosyalist sistemini oluşturan bu ülkeler topluluğu, kapitalist-emperyalist dünyaya karşı ezilen halkların ve uluslararası barışın en güçlü ve şaşmaz savunucularıdırlar.

● Türkiye İşçi Sınıfı bilinçleniyor. Örgütsel gücünü artırıyor. Öncü rolünü başarıyla sürdürüyor. Tüm çalışanlar burjuvazinin gerici faşist saldırılarına karşı haklarını koruyup geliştirebilmek için örgütleniyor.

ÇARK

1 Mayıs suçluları

Perşembenin gelişi Çarşambadan bellidir. Ama MC'li seçim hükümetinin ne olduğu, ne olacağı daha belliydi.

Emperyalist güçlerle işbirliği halindeki büyük sermaye ve toprak ağalarının ortaklaşa kurdurdukları MC'nin iki yılı aşan yönetimi ortadaydı.

Sermaye tahakkümünü kanla, şiddetle, terör ve baskıyla, kıyımla, kitleler üzerinde kurumlaştırmağa çalışan bu yönetimin sandık başına düğüne gider gibi gitmeyeceği belliydi.

Ekonomik çıkmazın batağında debelenen büyük sermayenin, işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin yükselen ekonomik, demokratik talepleri karşısında, her türlü tezgahla cinayet sokağına sapacağı belliydi...

Belli olan herşeyi de Türkiye İşçi Partisi ikiyıldır söylemişti.

Büyük sermayenin bir yandan MC'yi vurucu güç olarak kullanırken, sosyal demokrat CHP ve DİSK üst yönetimi üzerinde baskısını yoğunlaştırdığı üçlü bir sacayağı oluşturduğu olgulara dayanılarak söylenmişti.

Söylenmişti ve Türkiye İşçi Partisi düşman ilan edilmişti.

Şimdi olanlara bakın.

1 Mayıs 1977 katliamına bakın.

Şimdi suçlu aranıyor. Ama her nedense sadece Maocu figüranlar sergilenmeğe çalışılıyor.

"Provokasyon" deniyor.

Elbette, ama bu provokasyon "şıp" diye ortaya çıkmadı ki...

Sen bağımsızlık, demokrasi mücadelesinin ortak bir platformda birlikte yapılması önerisini reddedersen!

Sen, Türkiye İşçi Partisi'nin AP'siz ve MHP'siz seçim hükümeti önerisine sırt dönüp, "can güvenliğinin ve rejimin korunması için" MC'nin başına çağrı yaparsan!...

Sen de, işçi sınıfının bağımsız politik hareketini hiçe sayıp, ekonomik mücadele örgütüne politik mücadele örgütü işlevleri yüklemeğe kalkışıp, sosyalizm havariliği yapıyorsan!

Sen de DGM'ye karşı direnen işçi sınıfının en diri üç bin evladının işlerinden, ekmeklerinden olmasına dudak büktüysen!

Tabanla açılan boşluğa öğrenciliği yerleştirmeğe, işçi sınıfı hareketine bir takım maceraperest hareketler bulaştırmağa kalkıştıysan!..

1 Mayıs'lar gene kutlanacaktır. İşçi sınıfı bayramını yaşatacaktır. Ama gelin görün ki ve ne çare ki, işçi sınıfı o bayrama bulanan kanı değil, topunuzun parmak izlerini silecektir.

Karanlık, gecenin değil, sabahın alaca karanlığıdır. Yarınlar aydınlık olacaktır...

Varlık ÖZMENEK

KONGRE KARARLARI

Demokrasiye yönelen en büyük tehlike, anti-demokratik eğilim ve baskıların temel kaynağı emperyalizm ve büyük tekelci sermayedir. Bu en gerici güçlerin egemenliğinin yokedilmesinin yolu ancak işçi ve emekçi sınıfların iktidarında köklü devletleştirmelerle açılabilir. Bununla birlikte, varolan koşullarda da emekçi halk yığınlarını ezen büyük sermaye tahakkümünün sarsılması, toplum hayatının tüm alanlardaki etkinliğinin bir ölçüde de olsa kırılması mümkündür. Tekelci faaliyetlere karşı kullanılabilecek yasal olanaklardan yararlanılmalı, yeni ve etkin yasalar çıkartılmalıdır. Büyük tekelci sermaye kuruluşları en sıkı bir biçimde denetlenmeli, bunun için özel kurumlar oluşturulmalı, büyük tekelci kuruluşlarla devlet işletmeleri arasındaki kamu fonlarının yağmalanmasına dayanan ortaklık ve işbirliğine son verilmeli, etkin bir vergi denetimi sağlanmalıdır.

Sosyal Sigortalar Kurumu, Emekli Sandığı ve Bağ-Kur birleştirilerek üye tabanının yönetim ve denetime etkin bir şekilde katıldığı bir tek sosyal güvenlik sistemi oluşturulmalıdır. Diğer kurumların özel sosyal güvenlik sandıkları, birikmiş fonları ve bu fonların işletilmesinden elde edilmiş kazançlarıyla birlikte bu sisteme katılmalıdır. OYAK, MEYAK ve tasarlanan İYAK, ordu kadrolarını, bürokrasiyi ve işçi sendikalarını sanayi ve ticaret alanlarına sokarak bu yoldan bu etkin toplum kesimlerini kapitalizm ve emperyalizmle uzlaştırma ve bütünleştirme girişimleri olduğundan, OYAK ve MEYAK tasfiye edilmeli, OYAK tesisleri devletleştirilmeli, İYAK'tan vazgeçilmelidir.

Askeri hizmet süresi kısaltılmalıdır. Asker ailelerine yardım tüm er ve erbaş ailelerini kapsamalı ve yardımlar asgari ücret esas alınarak devlet bütçesinden karşılanmalıdır. Askeri birlikler işçilerin, köylülerin ve gençliğin demokratik-ekonomik hak ve özgürlükler için verdikleri mücadeleyi bastırmakta kullanılmamalıdır.

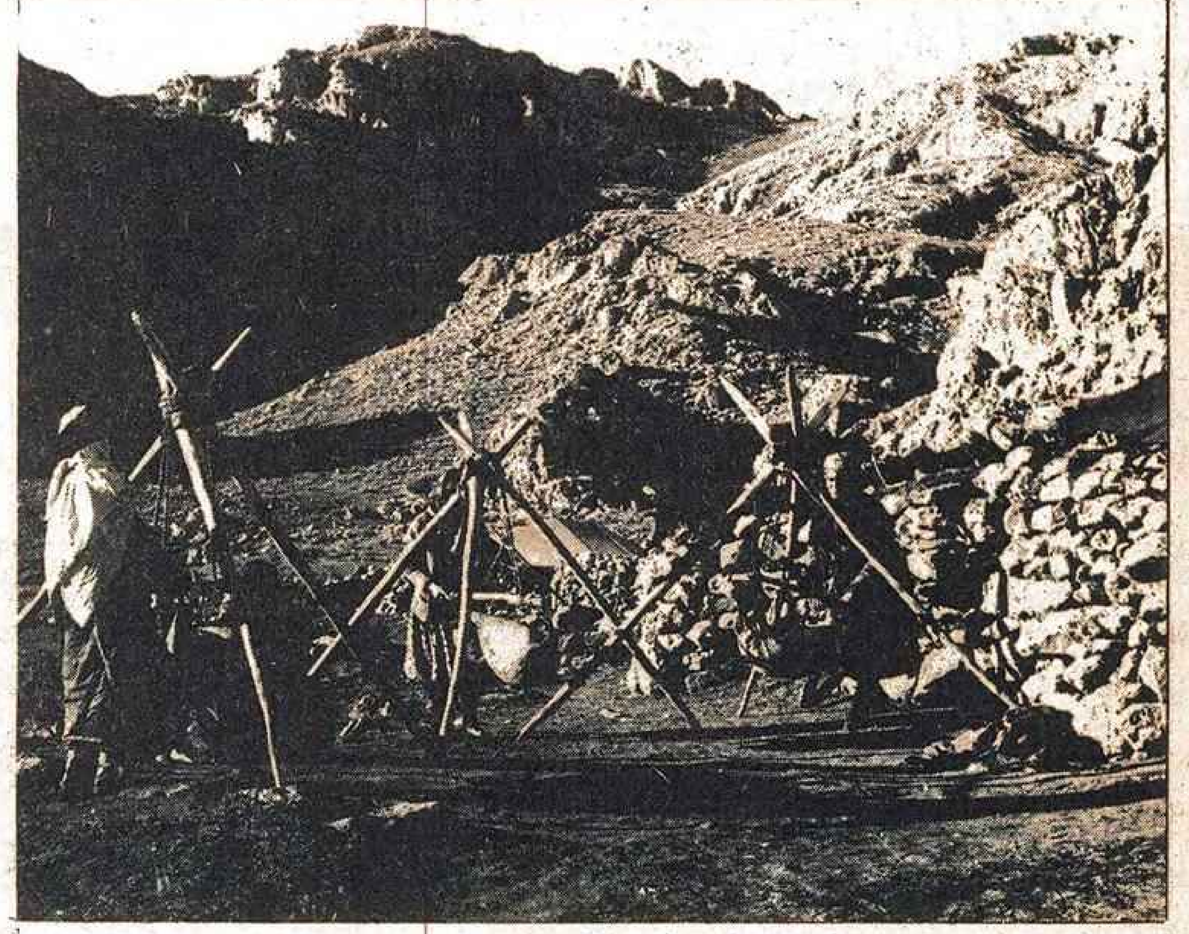
GÖREV
HAFTALIK SİYASİ GAZETE
Sahibi ve Sorumlu Yazıişleri Müdürü
VARLIK ÖZMENEK

Yönetim Yeri : Konur Sok. 15/8
Kızılay - ANKARA
İstanbul Bürosu : Piyerloti Cad. 21/1
Cağaloğlu

Dizgi : ÇIG Yayıncılık Ltd. 17 97 04
Baskı : Daily News Web Ofset - 18 82 88

TABAN FİYATLARI YOKSUL KÖYLÜLER İÇİN OLMALIDIR

On yıllık dönemde topraksız köylülerin sayısı 2,5 kat arttı

● YÜKSEK TARIMSAL FİYATLAR TÜM EMEKÇİLERİN VE BU ARADA TARIM EMEKÇİLERİNİN ZARARINADIR. ONLARIN DOĞRUDAN BİR VERGİLENDİRME, HEM DE, TOPU TOPU BİR AVUÇ TOPRAK AĞASI İÇİN VERGİLENDİRME ARACIDIR. BUNDAN DOLAYI YÜKSEK FİYATLAR İÇİN TOPRAK AĞALARI BAYRAM EDERLER.

● ZATEN FİYATLARI YÜKSEK SAPTATAN DA KENDİLERİDİR. 1975 YILINDA ADLARI SAPTANABİLEN 600, HEM DE PEK BÜYÜK OLMAYAN TOPRAK AĞASINA BU YOLLA 200 MİLYON LİRADAN FAZLA FON AKTARILMIŞTIR. BU AĞALAR EN BÜYÜK AĞALAR DEĞİL ELLERİNDEKİ TOPRAK BÜTÜNLÜĞÜ 100 İLE 500 DÖNÜM OLANLARDIR...

GÖREV'in geçen sayısında, sermayenin çıkarlarının bekçisi MC hükümetinin, taban fiyatlarının saptanmasında oynadığı oyunu okuduk. Gerçekten bir çok tarım ürününü fabrikalarında hammadde olarak kullanan sanayiciler için yüksek taban fiyatı, yüksek maliyet demektir.Bu bakımdan, burjuvazinin hükümetleri her konuda olduğu gibi, taban fiyatları saptanmasında da büyük sermayenin arzularının yerine getirilmesinin bir aracı olarak kullanılır.

Bu politikaya alet olan yalnız MC hükümeti midir? Hayır! Her hükümet, temsil ettiği sınıflara dayanarak, milletvekillerinin oluşumundan etkilenerek kararlar alır. Örneğin CHP'de ve MSP'de, AP'de olduğundan daha çok toprak ağası vardır. Bu nedenle 1974 yılında kısa süre birlikte hükümet olduklarında tarım taban fiyatlarını alabildiğine yükseltmişlerdi.

Yüksek fiyattan alınan tarım ürünlerinin etkileri ise kendisini besin maddelerinin fiyatlarında gösteriyor. Bundan en çok zarar görenler gene emekleriyle geçinenler. Sermaye sınıfı katmanları arasındaki dayanışmalar da, çekişmeler de her zaman olumsuz etkilerini emekçiler üzerinde gösterir.

TOPRAK AĞALARI İÇİN...

Bugün hesap edilmiştir; bir ekmeğin fiyatının üçte ikisi unun fiyatından, yani doğrudan doğruya buğdayın maliyetinden oluşmaktadır. Buğday alım fiyatı ne kadar yüksek saptanırsa, emekçilerin en büyük besin kaynaklarından biri olan ekmek fiyatları da o kadar yüksek olur. Diğer bir deyişle, yüksek tarımsal fiyatlar tüm emekçilerin ve bu arada tarım emekçilerinin ve küçük çiftçinin zararınadır. Onların doğrudan bir vergilendirme, hem de topu topu bir avuç toprak ağası için vergilendirme aracıdır. Bundan dolayı, yüksek fiyatlar için toprak ağaları bayram ederler, zaten fiyatları yüksek saptatan da kendileridir. Örneğin, 1975 yılında adları saptanabilen 700, hem de pek büyük olmayan toprak ağasına bu yolla 200 milyon liradan fazla fon aktarılmıştır. Bu toprak ağaları gerçekten en büyük ağalar değil; ellerindeki toprak büyüklüğü 100 ile 500 dönüm dolaylarındadır.

Topraksız ve küçük toprak sahibi köylü ise, bu destekleme alımlarından hiç yararlanamıyor. Üstüne üstlük, besin mallarının yüksek fiyatlarından dolayı yoksulluğu da artıyor. Bundan dolayı 1963'den 1973'e kadarki 10 yıl gibi kısa bir sürede topraksız köylülerin sayısı 2,5 katı artmıştır.

ZARARI EMEKÇİLER YÜKLENİYOR

Önemli bir besin maddesi olan buğdaydaki durumu daha yakından inceleyelim. Bundan 30 yıl önceleri piyasaya sürülen buğdayın yaklaşık dörtte biri köylüler tarafından satın alınırken, bu oran bugün yarıya ulaşmıştır. Yani, pazara hiç sürülmeyen, doğrudan buğdayın ötesinde, yıllık üretimin dörtte birine varan oranda köylüler buğday satın almak zorundalar. Buğday satın almak zorunda kalan köylüler, ihtiyacından çok daha fazlasını üretip pazarlayan toprak ağaları değil; tabii, topraksız ve küçük köylüler.

Yapılan bazı hesaplamalar, 1974'de 5,5 - 6 milyon köylünün, ürettikleri halde, buğday pazarlayamadıklarını gösteriyor. Bunun 2.5 milyona yakını ek olarak buğday da satın alıyor, yani ürettiği kendine bile yetmiyor. Ayrıca , 3 ile 4 milyon arasında topraksız köylüyü de unutmamalı.

Pekiyi, bunun çözümü yok mu? Elbette var. Yalnız, hükümetler aynı zamanda toprak ağalarının da hükümeti oldukça yok. Tüm emekçilerin daha ucuz beslenebilmeleri için tarım fiyatlarının denetlenmesi gerekir. Hem de tarım emekçilerine ve küçük köylüye daha yüksek fiyat vererek. Bu nasıl mı olur? Çok kolay...

KOOPERATİFLER AMA NASIL ?

Tarımda verimliliği artırmak için zorunlu olan toplu çalışma ve birimleri ileri tekniklerle donatma için kurulacak tarım üretim kooperatiflerini büyük toprak sahiplerinden arındırarak. Böylece küçük çiftçilerden oluşacak üreticiler birliğinden tarımsal malları piyasa fiyatından yükseğe satın alıp, toprak ağasının ürününü aradaki farkı kapatacak kadar ucuza satın alarak. Bunun yasal olanakları da var. Anayasa 51. maddesiyle devletin kooperatifçiliği desteklemesini ve güçlendirmesini öngörüyor. Ayrıca bu kooperatiflerin tek yararları bununla da kalmaz.

Bir çok teknik yardım ucuza sağlanabilir; toplu çalışma, dayanışma ve yardımlaşma geleneği güçlendirilir; en önemlisi de yarının bugünden kurulmasının bir adımı atılmış olur.

"Memurların toplu sözleşmeli, grevli sendika hakkı için Anayasa değişikliğine gerek yoktur"

MEMURLAR KANDIRILAMAZ!

CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit geçenlerde bir gazetede yayımlanan açıklamasında "Biz kamu görevlilerine, memurlara, öğretmenlere , polise toplu sözleşmeli sendikal hak vereceğiz. Ancak grev hakkını daha sonra ele alacağımızı hatırlatmayı gerekli buluyorum. Kamu görevlileri sendikalarına hangi dallarda grev hakkı tanınacağını kuracağımız düzenin sonraki aşamasında ele alacağız" diyor.

Ecevit'in bu açıklaması, "Biz grevsiz sendika hakkını dahi memurlara vermeyeceğiz" anlamındadır.

CHP Genel Başkanının bu sözleri bizim için şaşırtıcı değildir. CHP'yi demokrasi havarisi olarak görenlerin ve işçi sınıfını CHP kuyruğuna takmayı sosyalistlik gereği olarak görmek isteyenlerin bu konu üzerinde düşünmeleri ve işçi sınıfımızın da bunları iyi tanıması gerekir.

Aslında Ecevit, CHP'nin bu konudaki politikasını özetlemiştir. CHP'nin tüm çalışanların grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkına bakışı budur.

CHP Genel Başkanının bu sözlerine göre, yapabileceği, yasal olarak şudur: Grevli, toplu sözleşmeli olmayan bir memurlar sendika yasası çıkartmak!..

Yani tıpkı 1961 Anayasasında mevcut hükme dayanılarak çıkartılmış olan 624 sayılı kamu personeli sendikaları yasası gibi...

Bu tür sendika, aslında adı "sendika" olan dernektir. Bu gün dernekler, adları sendika olmadan da, aynı işlevi görme düzeyine ulaşmışlardır.

Kaldı ki, Ecevit, bu anlamda bir sendika yasası çıkartabilmek için dahi Anayasaya hüküm koymak yani 12 Marta kadar 1961 Anayasasında var olup da, çıkartılan hükmü yeniden koymak zorundadır. Bunun olanaksız olduğunu, parlamento aritmetiğinin 5 Haziran günü, bu anayasa değişikliğini yapabilecek oranda değişmeyeceğini bilmeyen yoktur.

Aslında memurların grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı için anayasa değişikliğine de kesinlikle gerek yoktur.

1961 Anayasasından memurların sendika hakkı çıkartılmış ama bir yasaklama getirilmemiştir. Aksine işçi sayılmayan kamu görevlilerinin kuracakları örgütlerin nitelikleri çıkartılacak bir yasayla belirlenir denilmiştir. Bu hususu zorlama sayabilecek görüşlere karşın geçerli ve pratik bir çözüm yolu vardır. O da, 657 sayılı Devlet Memurları Yasa'sının dördüncü maddesinin değiştirilmesidir. Bu madde, memurun kim olduğunu tanımlamaktadır. Mevzuatta memur olarak tanımlananların dışında kalanlar işçi sayıldığına göre, 657 sayılı yasanın dördüncü maddesinde "genel müdür, müsteşar, ordu mensupları, emniyet mensupları vs. gibi görevliler dışında kalanlar işçidir" şeklinde yapılacak bir düzenlemeyle memurların işçi sayılmaları ve işçi sendikalarında örgütlenmeleri sağlanabilir.

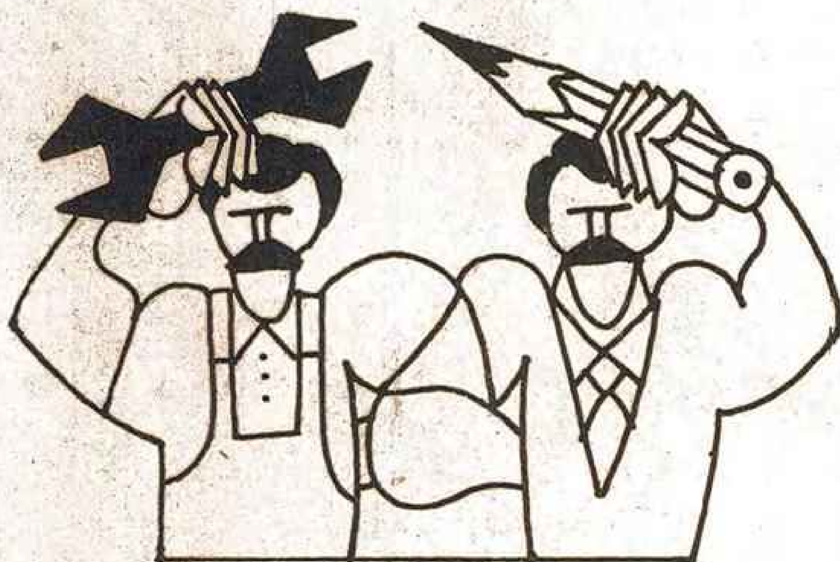
Doğaldır ki, bu düzenleme, "memurlara sendika hakkı ama grevsiz" diyenlerin kolay kolay "evet" diyebileceği bir düzenleme değildir.

İşçi sınıfımız, tüm çalışanlarımız tüm bunların farkında olarak bilinçle taleplerini ortaya koyma ve bunların hangi siyasal güce dayanılarak çözüme ulaşacağını bilme konumundadır. Bundan hiç kimsenin kuşkusu olmasın...

Özcan KESGEÇ

İşçi sayıldıkları ilan edildiği halde

200 bin çalışanın grev hakkı yok

İŞÇİ - MEMUR AYIRIMI DİYE BİLİNEN SORUN TÜM SAVSAKLAMALARA RAĞMEN GÜNCELLİĞİNİ KORUYOR. KÖKLÜ ÇÖZÜM, ÇALIŞANLARIN DEMOKRATİK MÜCADELESİNDEN GEÇİYOR. BU MÜCADELE SÜREKLİ BİR MÜCADELE; TÜM ÇALIŞANLARIN TOPLU SÖZLEŞMELİ, GREVLİ ÖRGÜTLENME HAKKINI ELDE ETME MÜCADELESİ. ÇEŞİTLİ BURJUVA İKTİDARLARINCA "KESİN OLARAK ÇÖZÜLDÜ" DENEN İŞÇİ - MEMUR AYIRIMI SORUNU TÜM KANDIRMACALARA RAĞMEN ÇÖZÜM BULMUŞ DEĞİL.

İşçi-memur ayırımı diye adlandırılan bir sorun var. İlk bakışta karmaşık gibi görünüyor. Aslında burjuva iktidarları sorunu bu hale getirmek istiyor.

Temelde sorun, tüm çalışanların grevli, toplu sözleşmeli örgütlenme hakkını elde etme mücadelesi. Bu mücadele sürekli bir mücadele.

1970 yılından sonra mücadelede önemli bir aşama alındı. Daha doğrusu, o dönemin iktidarının Türk-İş lehine getirmeyidüşündüğü kolaylık açısından sendikalar yasasına konulan bir madde yol olarak kullanıldı. Bu madde ile bedeni çalışması fikri çalışmasından üstün olanların da işçi sayılacağı ve toplu sözleşme, grev hakkından yararlanacağı hükme bağlanıyordu...

ENGELLER...

Burjuva iktidarlar bir süre sonra bu madde ile hükme bağlanan hakları engelleme yarışına giriştiler. Engeller "Kanun Kuvvetinde Kararname" şeklinde adlandırılan bakanlar kurulu kararlarıyla yaratılıyordu. Bu alanda tam on iki "Kanun Kuvvetinde Kararname" çıkarıldı.

Sonuncuyu çıkaran CHP iktidarı oldu. CHP "işçi-memur ayırımı kesin olarak çözüldü" diyerek kamu oyuna müjdeyi verdi!... Ne var ki, kararname ile getirilen kurallara uymamak da Ecevit hükümetine nasip oldu.

Ecevit gitti, Demirel geldi. MC hükümeti Ecevit hükümetinin kanun kuvvetindeki kararnamesine sahip çıktı. Aynı özü yasa haline getirdi. MC de, kamu oyunun önüne "işçi-memur ayırımı sorununa çözüm bulduk" diye çıktı. Daha da ileri gidildi, övgüler düzüldü. 200 bin memurun işçi sayıldığı masalı günlerce yazıldı, çizildi.

OYALAMACA, KANDIRMACA

Aslında olay güme getirildi. İşçi sayılan 200 bin çalışan nerelerde çalışıyordu? Memur sayılan 40 bin işçinin ise tamamına yakını teknik eleman.

İşte "kesin olarak çözüldü" denen işçi-memur ayırımı sorunu bu. Yani değişen bir şey yok. Oyalamaca, avutmaca, yutturmaca. İşçi sayıldığı ilan edilen 200 bin kişi, toplu sözleşme hakkını, grev hakkını kullanamıyor. Kullanmaları önleniyor. Yutturmaca bu. MC'nin "Büyük Türkiye"si gibi...

NASIL MİLYONER OLUNUR?..

GEZDİR TIR'I VUR PARAYI

Tır'ın boyanması konusu tartışılıyordu. Yöneticilerden biri şöyle bir baktı.

— Güzel pırıl pırıl kırmızı bir renge boyayalım.

— Neden?

— Şöyle göz alsın. Çok gezecek, pasta cilası iyi yapılsın. Olabileceği kadar alımlı olsun.

Yöneticinin istediği gibi şıkır şıkır kıpkırmızı boyandı Tır kamyonu. Yöneticiler gelip kontrolünü yaptılar. Pek de güzel olduğuna karar verdiler.

Daha boya işlemi biterken Tır'ın fabrika çıkışını bekleyen bir taşra bayii 1 milyon 250 bin liraya alış işlemini tamamlıyordu bile..

Ve taşra bayii büyük kenti terketmeden bir başka taşra bayiine kendi kârını da üzerine katarak şıkır şıkır kırmızı boyalı Tır'ı devrediverdi. Devir işlemi iki tüccarın memleketlerine dönmesinden sonraya kaldı. Sekreterlerin telefonlarla aldıkları talimatlara uygun olarak hazırladıkları satış işlemleri, muhasebecilerin son gözden geçirmelerinin ardından, taşra bayileri de işlemlere bir göz atıp kâr miktarlarını hesapladılar ve son imzaları atıp, son mühürleri basarak işlemi tamamladılar.

Tır'ı yeni satın alan da bir taşra bayiiydi ve kısa bir süre sonra, daha Tır'ı kendi kentine getirmeden o da bir başkasına satıverdi. Yine bayii kârı hesapları yapıldı, yine satış muameleleri hazırlandı ve yine imzalar atılıp mühürler basıldı.

ELDEN ELE

Tır'ı üçüncü alan taşra bayii kendi kentine getirdi. Çevre kentlerdeki bayiler ziyaretine geldiler. Hemen hepsinin gözü şıkır şıkır boyalı Tır'da kaldı. Hemen kendi durumlarını gözden geçirdiler, kredi durumlarına, kasalarındaki paralarına göz attılar. Ve Tır dördüncü kez el değiştiriverdi. Pırıl pırıl kırmızı boyasıyla yeniden bir taşra bayiini kendisine müşteri buluverdi. Yine kağıtlar hazırlandı. Satış muameleleri düzenlendi, kontroller yapıldı, kârlar hesaplandı ve imzalar atılıp damgalar vuruluverdi. İşlem tamamlandı.

EL BEBEK GÜL BEBEK

Yeni taşra bayii bol Tır'ın gelip geçtiği bir kentte oturmaktaydı. Güzel gösterişli bir dükkanı vardı, kentin en göze batan köşelerinden birinde. Yanında büyük bir boşluğa beton attırmıştı. Böyle güzel boyalı takdim edilebilir ürünleri olduğunda oraya yerleştiriverirdi. Çocukları orasına burasına dokunmasın, çizmesin diye de, baba yadigarı yaşlı bir bekçiyi dikerdi başına. Şıkır şıkır kırmızı boyalı Tır için de öyle yaptı. Gelip geçenler yığın yığın Tır'ın önünde durup onu seyre durdular.

Şoförler ya da şoför adayları aralarında uzun uzun tartıştılar. Tır'ın ne kadar kazanabileceğini, kendi kendisini ne kadar zamanda amortize edeceğini, nasıl davranılırsa daha iyi olacağını, fiyatın fazla olup olmadığını tartıştılar. Hatta aralarında para toplayıp birkaç şoför Tır'ı satın almaya bile kalktılar. Kredili verse iste fiyatından 150 bin lira fazlasına bile almaya niyetlendiler...

MAKSAT CEPLER DOLSUN

Ama taşra bayii el değişe değişe kendisine gelmiş olan Tır'ı öyle bölük pürçük kendisine gelen paralarla, bono ile satmaya hiç niyetli değildi.

Onun niyeti başkaydı. Bu niyete uygun olarak beklemekten yanaydı. Sonunda niyetine uygun müşteriyi de buluverdi...

Transit olarak oradan geçen bir komşu ülkenin Tır'cılarından biri, şıkır şıkır kırmızı boyalı Tır'ı görünce hemen pazarlığa girişti. Bu kez ihraç söz konusu olduğu için işlemler biraz uzun sürdü. Satış muameleleri uzadı. Ama kâr da daha çoğaldı.

Kısaltıyla bizim gezginci Tır sonunda yurt dışına çıktı ama, birçok kişinin cebini doldurmasına da büyük yardımcı oldu.

Ahmet ULAŞ

TİP MECLİSTE

Önceki sayılarımızda "TİP MECLİSTE" dizimizde 1965-1969 yılları arasında milletvekilliği yapan Ali Karcı ve Yusuf Ziya Bahadınlı ile yapılan röportajları sunmuştuk.

Aynı dönemde TİP Diyarbakır milletvekilliği yapan Tarık Ziya Ekinci'nin o döneme ilişkin anılarını aşağıda bulacaksınız.

EMPERYALİZMİN ÜLKEMİZDEKİ HEGEMONYASIYLA EKONOMİK ALANDAKİ BAĞIMLILIK, YERALTI SERVETLERİ ÜZERİNDEKİ TASARRUFLARI DA İLK DEFA GENİŞ EMEKÇİ YIĞINLARINA MECLİS KÜRSÜSÜNDEN DUYURULDU. PETROL KANUNU VE BU YOLDAKİ ANLAŞMALAR YABANCI SERMAYE VE MADENLERİMİZİN İŞLETİLMESİNE İLİŞKİN KANUNLARIN ELEŞTİRİLMESİYLE TİP PARLAMENTOYU HEM BİR AÇIK OTURUM HALİNE GETİRİRKEN HEM DE KAMU OYUNDA BU GERÇEKLERİN ÖĞRENİLMESİNİ SAĞLADI.

Erol ÖZKÖK

Herşeyden önce TİP 15 milletvekili ile parlamentoda anti-emperyalist mücadeledesoyut ve genel bir anlayış içinde mücadele etmedi. Somut olayları dile getirdi. Bunu sosyalizmin ekseninde verilen demokrasi mücadelesi ile bütünleştirdi. Amerikan emperyalizminin baş hedef olduğunu, ülke çapında ABD'nin baskısını meclise TİP Grubu ilk defa dile getirdi. Meclis ilk defa böyle bir konuşmaya tanık oluyordu. Bu dile getiriliş kamu oyunun geniş ilgisini topluyordu.

1965 seçimlerini takiben kurulan Demirel hükümetinin programı tartışılırken TİP grubunun hazırladığı eleştiri konuşmasında, vatan topraklarının 35 milyon metre karesinin ABD'nin işgali altında olduğu dile getirildi. Konuşmanın bu bölümünde tüm burjuva partilerinin milletvekilleri yaygarayı kopardı. Askeri üs ve tesis olarak ABD genel kurmayına bağlı ve devletimizin hükümranlık alanları dışında tutulan bu toprakların hangi amaçla kullanıldığı ve ülkemizi ne ölçüde tehdit altında tuttuğu gerçeği açıklanınca yaygarayı koparanlar gerçeğin şamarını yüzlerine yemiş oldular. Emperyalizmin ülkemizdeki hegemonyasıyla ekonomik alandaki bağımsızlık, yeraltı servetler üzerindeki tasarrufları da ilk defa geniş emekçi yığınlarına meclis kürsüsünden duyuruluyordu. Petrol kanunu ve bu yoldaki anlaşmalar yabancı sermaye ve madenlerimizin işletilmesine ilişkin kanunların eleştirilmesiyle TİP parlamentoyu hem bir açık oturum haline getirirken hem de kamuoyunda bu gerçeklerin öğrenilmesini sağlamıştır.

DEMOKRASİ MÜCADELESİNDE TİP NE YAPTI

TİP parlamentoyu sosyalist mücadele için bir forum olarak kullanırken demokratik hak ve özgürlüklerin savunuculuğunu da etkin bir biçimde yapmıştır. 1961 Anayasa Hukukunun kurumlaşmasını TİP meclis grubu sağlamıştır. Anayasanın değerlendirilip yorumlanması, anayasal hak ve özgürlüklerin en geniş şekliyle hayata aktarılması ve topluma mal edilmesi TİP meclis grubunun sayesinde oldu. Hükümet programı üzerinde yapılan görüşmelerde olduğu gibi her yıl yinelenen bütçe görüşmelerinde de Anayasa'nın demokratik hak ve özgürlüklere ilişkin maddelerini sosyalizm doğrultusunda etkin bir biçimde sürekli olarak yorumlamıştır. Anayasayı yapan burjuva temsilcilerinin öngörmediği açıklıklar TİP grubu tarafından dile getirilmiş ve kamu oyuna mal edilmiştir. Bu çalışmalar parlamento dışı muhalefetle bütünleştirilerek Anayasaya hayatiyet verilmiş ve anayasa hukukunun gerçekleşmesinde TİP grubunun büyük katkıları olmuştur. Kişi özgürlüğü, konut dokunulmazlığı, yargı gücünün bağımsızlığı, yürütmenin yargı denetimi, toplantı ve gösteri haklarının kullanılmasına ilişkin hükümler yorumlanmış ve bu hakların geniş kamu oyu tarafından kullanılması da sağlanılmıştır. Anayasa'nın ülke çapında eşit bir biçimde uygulanması için mücadele etmiş, doğudaki uygulamaların nedenleri somut olaylarla anlatılmıştır.

GENİŞ EMEKÇİ YIĞINLARININ İTTİFAKI KONUSU:

TİP meclis grubu bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde emekçi sınıf ve tabakaların ittifakını sağlama konusunda yaptığı parlamento çalışmalarıyla önemli başarılar sağlamıştır. Toprak dağılışındaki adaletsizlik açıklanarak geniş topraksız ya da az topraklı köylü kitlesinin toprak konusundaki özlemi bilimsel tahlillerle dile getirilmiş ve köklü bir toprak reformununyurt ölçüsünde yaygın biçimde ve kısa sürede gerçekleştirilmesinin zorunluluğu dile getirilmiştir. Bunun toplumun demokratikleşmesi için de ne ölçüde zorunlu olduğu belirtilmiştir. TİP grubunun bu amaçla hazırladığı kanun teklifi parlamentoya verilmiş, parlamento dışında da bu kanunun geniş köylü kitlesine benimsetilmesine ve basında tartışma konusu edilmesine olanak sağlamıştır.

Tarım kesiminde kullanılan kredilerin adaletsiz dağılışı ve bu kredilerin 3/4'ünün büyük toprak sahibi ailelere dağıtıldığı resmi belgelerle ortaya konarak milyonlarca köylü ailesinin kredi alamadıkları için tefecilerin sömürüsüne terk edildiği belirtilmiştir.

Ancak geçimini sağlama durumunda olan yüzbinlerce küçük esnafın hemen hiç kredi alamadığı buna karşılık kredilerin yüksek oranlarda büyük tüccar ve sanayicilere aktarıldığı yine resmi belgelere dayanarak somut bir biçimde ortaya konulmuştur.

Aydınların özgürce düşüncelerini dile getirme ve yazma olanağından yoksun olduğu, gençliğin eğitim olanaklarından yoksun bırakıldığı parlamento kürsüsünden açıklanmış, düşün ve yayın hayatı üzerindeki tüm baskıların kaldırılması, okuma çağındaki gençlere eşit biçimde okuma ve yetişme olanağının sağlanması yolunda etkin bir mücadele verildi. İlkokul çağındaki öğrencilere okul ve araç ve gereçlerinin devlet bütçesinden bedava olarak sağlanması için bir kanun teklifi verilmiştir.

Emeklilere, emekli dul ve yetimlere insan onuruna yaraşır bir yaşam düzeyinin sağlanması için yeterli ödemelerin yapılmadığı açıklanmış ve bu konuda gerekli önlemlerin alınması için girişimlerde bulunulmuştur. Altmış yaşını aşkın talep eden tüm yaşlı vatandaşlara asgari ücret düzeyinde maaş bağlanması için kanun teklifi hazırlanarak parlamentoya sunulmuştur.

TİP meclis grubunun dört yıl süreyle yaptığı ve yukarıda özetlenen bu çalışmalar partimizin temsil ettiği işçi sınıfı siyasi hareketinin bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde amacına doğru ilerlerken parlamento aracını kullanmasının sağladığı yararları açıkça göstermektedir. Bu deney, işçi sınıfının siyasal mücadelesinde, parlamento içi mücadelenin demokratik muhalefetle bütünleşerek yürütülebildiği takdirde ne kadar büyük bir etkinlik taşıyacağının açık bir göstergesidir.

Kimin ne olduğu ortaya çıktı

Türkiye İşçi Partisi yeniden seçimlerde.

İşçi sınıfının ve tüm emekçilerin, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesi veren partisi, Türkiye İşçi Partisi, 1969 yılından bu yana ilk kez genel seçimlere katılıyor.

Bu, Türkiye'nin siyasal hayatında, gerçekten önemli bir olay, önemli bir gelişme. Bu önemi anlayabilmek için elimizde bir ölçüt de var. Türkiye İşçi Partisi'nin 1965 seçimlerine katılması ve 1965 - 69 döneminde parlamentoda temsili, bu ölçütü oluşturuyor.

İlk kez 1965 seçimleri sırasında sosyalizm, ama işçi sınıfı sosyalizmi seçimler dolayısıyla politize olmuş yani politik duyarlılığı ve politikaya ilgisi artmış halk kesimlerine ulaşıyordu. İlk kez, seçim kampanyalarında burjuvazinin şu ya da bu partisi arasındaki "kayıkçı döğüşü" sona eriyor, Türkiye'nin temel meseleleri, halkımızın çözüm bekleyen sorunları, sosyalist bir bakış açısından dile getiriliyor, geniş yığınlara ulaşıyordu.

TİP'İN VARLIĞI

1965 - 69 dönemi de diğer parlamento dönemlerinden farklı oldu. 1965 - 69 döneminde, Türkiye İşçi Partisi'nin parlamentodaki varlığı, yine Türkiye'nin temel sorunlarının ve çözüm yollarının kitlelere en geniş biçimde ulaşmasını sağladı. Artık parlamento da, şu ya da bu teferruat üzerinde birbirleriyle dalaşan burjuva partilerinin tekkesi olmaktan çıkıyor, işçi sınıfının, sosyalist partisi aracılığı ile yürüttüğü sınıf mücadelesinin alanlarından ve araçlarından biri haline geliyordu.

Gerek Türkiye İşçi Partisi'nin 1965 seçimlerine katılmasının ve daha sonra 4 yıl boyunca parlamentoda yer almasının gerekse günümüzde Türkiye İşçi Partisi'nin Haziran seçimlerine katılmasının büyük bir önemi, anlamı daha var.

Türkiye İşçi Partisi, burjuvazi tarafından kapatılıp seçimlere katılamaz parlamentoya giremez olduğunda, ortaya büyük bir boşluk çıktı. Bağımsızlıktan, demokrasiden, sosyalizmden yana işçi ve emekçiler, aydınlar, öğrenciler ne yapacaklardı? Sosyalizme gönül verenlerin sesini, meydanlarda, tarlalarda, fabrikalarda ve nihayet seçimlerde ve parlamento kürsülerinde kim duyuracaktı? Nasıl doldurulacaktı bu boşluk?..

Özünde burjuva partisi olan partiler, işçi ve emekçi sınıflardan yana hiç bir tutarlı ve kalıcı çözüm önermeyen burjuva partileri, soldaki boşluktan yararlanma çabası içine girdiler. Sola eğilimi bildikleri, sola yönelişi sezdikleri için, "solcu" hatta "sosyalist" görünmeye çalıştılar. Bunlar, sükse toplamak için, kendilerinin olmayan güzel bir elbiseyi halkın karşısında giyenlere benziyordu.

İşte sosyalistler buna "dur" diyorlar. Türkiye İşçi Partisi, gerçek sosyalizmi, halkımızın sorunlarına çözüm getirecek gerçek yolları anlatmak, burjuva partilerinin gerçek yüzlerini ortaya sermek için seçimlere katılıyor. Sosyalizmi en geniş yığınlara anlatmak, en geniş yığınları sosyalizme kazanmak için seçimlere katılıyor.

YA KAPİTALİZM, YA SOSYALİZM

Yarın Türkiye İşçi Partisi, şu ya da bu sayı ile mecliste temsil edildiğinde, köklü sorunlar ve bunlara ilişkin kalıcı çözümler yine dile getirilecek. Bundan da öte, bir mihenk taşı olacak TİP'in meclisteki varlığı. Herkes ayağını denk alacak. Burjuvazinin has partileri istedikleri gibi at oynatamayacak. Parsa toplamak için meydanı boş bulup "solcu" görünenler, gerçek sosyalistler karşısında kendilerine çeki düzen verecekler. Ve saflarını seçecekler.

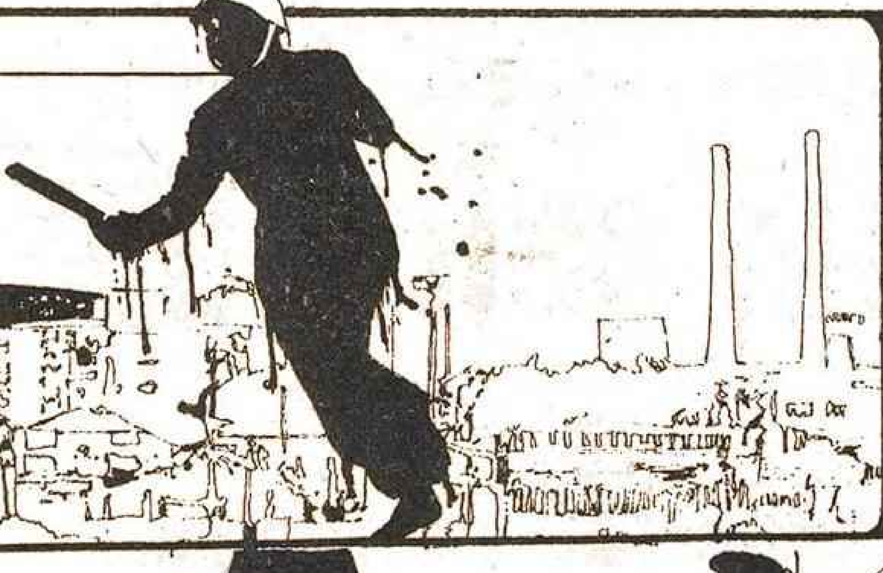
Ya kapitalizmden burjuvaziden yana, onun terkisine yamanacaklar, ya da halkımızın çıkarları doğrultusunda, sosyalistlerle birlikte tavır alacaklar.

Başka bir yol yok...

DEVR-İ MC

Uğur OKMAN

İKİ YILI AŞKIN SÜREDİR FAŞİST BASKI VE TERÖRÜ YOĞUNLAŞTIRARAK, SALDIRI VE CİNAYETLER DÜZENLEYEREK, YALAN DOLANLA, EKONOMİNİN İÇİNE DÜŞTÜĞÜ BATAĞI GİZLEYEBİLECEĞİNİ UMDU MC...

Yüksek Seçim Kurulu'nun ilan ettiği üzere Türkiye İşçi Partisi kırküç ilde seçimlere katılmaya hak kazanmış bulunuyordu. Merkez Yönetim Kurulu "demokratik toplumsal muhalefetin Meclis'te en etkin ölçüde ve en iyi biçimde temsilini sağlamak için bu illerden yalnızca onbeşinde katılmayı" kararlaştırmıştır.

Türkiye İşçi Partisi'nin seçime katıldığı iller ve bu illerdeki milletvekili aday adaylarının tam bir listesi aşağıdadır.

Adayların niteliklerinin incelenmesinde ilk bakışta göze çarpan, gerek listelerin bütününde, gerek seçilme olasılığı yüksek olan baş sıralarda işçi sendika yöneticisi ve emekçilerin ön planda yer almış olmasıdır. 5 Haziran seçimlerine katılan diğer yedi burjuva partisinin hiç birinde mevcut olmayan bu özellik, Türkiye İşçi Partisi'nin işçi sınıfı ve müttefiki emekçi kitlelerin partisi olma niteliğini, bu yolla da bir kez daha kanıtlamaktadır.

BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN
GÖREV
SOSYALİZM BAYRAĞINI MECLİSE DİKELİM

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ MİLLETVEKİLİ ADAY LİSTESİ

- GENÇLERE SIKILAN KURŞUN EMPERYALİZMİN VE BÜYÜK SERMAYENİN NAMLUSUNDAN ÇIKIYOR.
- BÜYÜK SERMAYENİN HALKA DÜŞMAN GÜCÜNÜ KIRACAĞIZ.
- FAŞİZME GEÇİT YOK.
- ÖRGÜTLÜ HALK YENİLMEZ.
- KAHROLSUN ŞOVENİZM, KURTULUŞ SOSYALİZM.
- İŞÇİLER, KÖYLÜLER, EMEKÇİLER; KURTULUŞUMUZ KENDİ ELLERİMİZDEDİR.
- İŞÇİ KÖYLÜ BİRLİKTE SOSYALİZMİ KURACAK.
- MECLİSE GİRECEĞİZ, HESAP SORACAĞIZ.
- NATO'YA, CENTO'YA, ORTAK PAZAR'A, ENERJİ AJANSI'NA, İKİLİ ANLAŞMALARA HAYIR.
- DÜNYADA VE BÖLGEMİZDE BARIŞ.
- BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, SOSYALİZM İÇİN İLERİ.
- PATRONLARIN, AĞALARIN PARTİLERİNE KARŞI, İŞÇİNİN, KÖYLÜNÜN PARTİSİ, TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ.
- SOSYALİZM BAYRAĞINI MECLİSE DİKELİM.
- YARIN BUGÜNDEN KURULUR.
- SELAM DÜNYANIN VE TÜRKİYE'NİN AYDINLIK GELECEĞİNE.

ADANA (14)

Selahattin Uyar (İşçi-sendika yöneticisi)
Ceyhun Can (Avukat)
Demirtaş Ceyhun (Mimar-yazar)
Necdet Söylemez (İşçi-sendika yöneticisi)
Yavuz Pağda (Öğretmen)
Yalçın Saraçoğlu (Elektrik mühendisi)
A. Duran Gül (Esnaf)
Hasan Seven (Tekstil işçisi)
Peyami Arırk (İşçi)
Hüseyin Korkmaz (Muhasebeci)
Kemal Ürkmez (İşçi)
H. Mehmet Karaçorlu (Ziraatçı)
Yılmaz Bişirici (İnşaat ustası)
Ömer Bilge (Muhasebeci)

AMASYA (4)

H.Hüseyin Atalay (Gemi makina mühendisi)
Ali Şimşek (Öğretmen)
Ahmet Mayda (Köy emekçisi)
Rıza Şahin (İşçi)

ANKARA (29)

Nihat Sargın (Hekim)
Erhan Tezgör (İktisatçı - Tüm-Der Genel Başkanı)
Hasan Bedri Doğanay (İşçi- sendika yöneticisi)
Erşen Sansal (Avukat)
İlhan Akalın (İşçi-sendika yöneticisi)
Abdurrahim Uluğer (Teknik ressam)
Yılmaz Tokman (Avukat)
Taner Tuncel (Yayıncı)
Mehmet Kök Özaltınlı (İşçi)
Hüseyin Özcan (Öğretmen)
Musa Alp (Öğretmen)
Ahmet Altay Varol (Elektrik Mühendisi)
Orhan Gürbüztürk (Esnaf)
Enver Aydın (İşçi)
Haydar Dönmez (Köy emekçisi)
Cafer Yolcu (Köy emekçisi)
Hasan Erdoğan (Köy emekçisi)
Varlık Özmenek (Gazeteci - Yazar)
İsmail Gençtürk (Gazeteci)
Burhanettin Tercan (İşçi)
Bülent Akyöndem (Esnaf)
Şükriye Deriş (İşçi)
Esat Erkut (İşçi-sendika yöneticisi)
Arif Şentek (Mimar)
Vehbi Polat (Öğretmen)
Salih Elver (Makina mühendisi)
Abdullah Çavuşoğlu (Elektrik Mühendisi)
Candan Baysan (İktisatçı)
Arif Oruç Sezlev (Muhasebeci)

BURSA (11)

Yavuz Ünal (Elektrikçi-montör)
İsa Aydemir (İşçi-kaynakçı)
Orhan Kurmuş (ODTÜ öğretim üyesi)
Halil Savaş (Esnaf)
Rahmi Eren (İşçi)
Yılmaz Parmaksız (İşçi)
Mehmet Ceylan (Köy emekçisi)
Süleyman Yeşildağ (Matbaa işçisi)
Metin Parmaksız (avukat)
Ahmet Beyhan (İşçi)
Mehmet Mete (İşçi)

DİYARBAKIR (7)

Tahsin Ekinci (Avukat)
İsmail Kocakaya (Karayolu işçisi)
Necati Siyahkan (Avukat)
Mücahit İzkut (Sendika Yöneticisi)
İbrahim Babaoğlu (Esnaf)
Ramazan Balpetek (Esnaf)
Abbas Keskin (İşçi)

HATAY (8)

Ali Karcı (Matbaacı)
Süleyman Galioğlu (Avukat)
Fevzi Kara (İşçi)
Halis Açacak (Kitapçı)
Kadir Tolu (Muhasebeci)
Yılmaz Küçük (Avukat)
Halil İbrahim Bali (İşçi)
Sadık Sami Ünlü (Muhasebeci)

İSTANBUL (44)

Behice Boran (Hatko) (Sosyolog)
Dinçer Doğu (Kimya işçisi-sendika yöneticisi)
Yalçın Küçük (İktisatçı-yazar)
Bekir Yenigün (Karayolu işçisi)
Aykut Göker (TÜTED Genel Başkanı-Makina Müh.)
Mustafa Aktulgalı (DİSK-Keramik İş Send.Gn.Bşk.)
Alp Selek (Avukat)
Bayram Özmen (İşçi)
Müşfik Erem (Yüksek Mimar)
İsmet Rıza Çebi (Makina mühendisi)
Hayri Dökümcü (İşçi-dökümcü)
Nermin Aksın (Avukat)
Işıtan Gündüz (İktisatçı)
Halit Altıncevahir (Esnaf)
Hüseyin Baş (Hacıbaşoğlu) (Yazar)
Mehmet Atay (İşçi-sendika yöneticisi)
Mehmet Tokatlıoğlu (Tekstil işçisi)
Nurten Arıcan (Kimya İşçisi)
İsmail Hakkı Altan (Avukat)
Yücel Gürsel (Yüksek mimar)
Muhittin Bakırsan (Taş tornacısı)
Necati Yazıcıoğlu (Hekim)
Fazlı Baş (Porselen işçisi-sendika yöneticisi)
Yüksel Birdal (Elektrik Mühendisi)
Kemalettin Koyaş (Soğuk demirci)
Ahmet Hamdi Dinler (Mimar-mühendis)
Erol Özkök (Karayolu işçisi)
İbrahim Özkurt (İşçi-tornacı)
Hanefi Vatansever (İşçi-tesviyeci-montör)
Engin Omacan (Yüksek mimar)
Cemal Polat (Kimya işçisi)
Nazmi Ergin (İşçi-kaynakçı)
Osman Aslanbay (İşçi - tornacı)
Akif Eroğlu (İşçi - elektrikçi)
Münir Öztürk (İşçi-dokumacı)
Ömür Sezgin (SBF Doktor-asistan)
Kâni Ocak (Büro işçisi)
Asım Yılmaz (İşçi)
Erdoğan Yamaç (Muhasebeci)
Ayhan Kasap (Teknisyen)
Ergün Cavuldak (İşçi-elektrikçi)
Türker Beşikçi (İşçi-dokumacı)
Sadri Kaya (Tesisatçı)
Adnan Celayir (Büro işçisi)

İZMİR (19)

Özcan Kesgeç (DİSK-Sosyal-İş Sen.Gn.Bşk.)
Necdet Bulut (ODTÜ öğretim üyesi)
Vedat Pekel (İşçi)
Ahmet Ok (İşçi-sendikacı)
Saim Yüksel (İşçi-sendika yöneticisi)
Cengiz Uygur (İşçi)
Güney Zarplı (Büro işçisi)
Emin Avcı (İşçi)
İsmail Gül (İşçi)
Cafer İstem (Zenaatkâr)
Musa Döner (Tarım işçisi)
Osman Akay (İnşaat ustası)
Mustafa Remzi Arıkbaşı (Köy emekçisi)
Ahmet İnce (Terzi)
Cafer Özdemir (İşçi)
Rüchan İzdar (Muhasebeci)
Mehmet Şenocak (Bakkal)
Aydın Öztürk (Kitapçı)
Ali Kabakdelen (İşçi-elektrikçi)

KARS (8)

Zeki Kılıç (Sendika yöneticisi)
Tarık Ziya Ekinci (Hekim)
Ömer Polat (Öğretmen-yazar)
Osman Turhan Aybers (Mimar)
Erol Altaylı (Mimar)
Yahya Eriş (İşçi)
Orhan Sevim (İşçi)
İbrahim Aksın (Elektrik mühendisi)

KAYSERİ (8)

İlhan Alkan (Öğretmen)
Hüseyin Bağdaş (İşçi)
Mithat Dursun (İşçi)
Mehmet Alpüren (Esnaf)
Çetin Güner (Avukat)
Tarhan Ertek (Hukukçu)
Nuri Hatipoğlu (Seyyar satıcı)
İbrahim Eren (Öğretmen)

KOCAELİ (5)

Fikret Akman (İşçi)
Hüsamettin Bakan (İşçi-sendikacı)
Mehmet Pulgat (İşçi)
Ali Oylum (İşçi)
İzzet Yüksek (Esnaf)

MANİSA (10)

H.Hüseyin Sacaklıoğlu (Avukat)
Hasan Üldes (Tarım işçisi-sendikacı)
Ali Takan (Köy emekçisi)
İbrahim Atak (İşçi)
Hüseyin Yalvaç (Köy emekçisi)
Nuri Kovanlık (İnşaat ustası)
Mustafa Taşkıran (Şoför)
Basri Gümüş (Tarım işçisi)
Ahmet Ak (Matbaacı)
Halil Kaçmaz (Emekli İlköğretim Müfettişi)

MUĞLA (4)

Mustafa Uzundemir (Esnaf)
Mustafa İnce (İşçi)
Süreyya Kara (Esnaf)
Tahsin Kalay (İşçi)

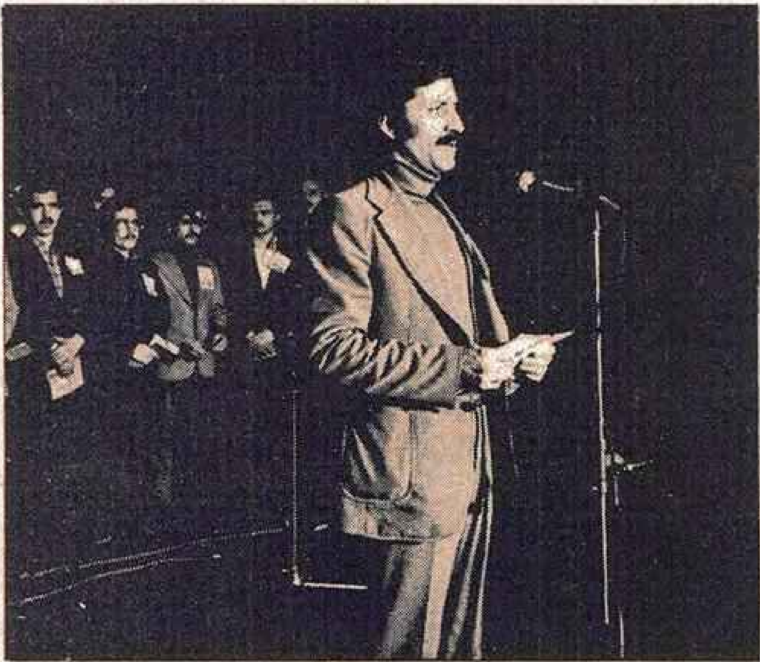
SAMSUN (10)

Şansal Dikmen (Avukat)
Mümin Karaoğlu (Avukat)
Osman İpekdal (İktisatçı)
Kaya Odabaşı (Şoför)
Mehmet Kır (Öğretmen)
Ercan Eyüboğlu (Hacettepe Üniv.Öğretim Görevlisi)
Orhar. Ural (İşçi)
İsmail Kurt (İşçi)
Ahmet Kamil Deriş (Pilot)
Ülkü Durukan (Mütercim)

TUNCELİ (2)

Mahmut Kurtulmaz (Elektrik mühendisi)
Hasan Aygün (İşçi)

DİNÇER DOĞU : " Partim görev verdiği için adayım ..."

" İşçi sınıfının sorunlarının takibi ve mücadelesini bağımsız partisi yapar "

GÖREV muhabiri, Türkiye İşçi Partisi İstanbul milletvekili adayı Dinçer Doğu ile görüştü. Aşağıda GÖREV'in sorularını ve Dinçer Doğu'nun cevaplarını bulacaksınız..

☆ *Türkiye İşçi Partisi, 5 Haziran günü yapılacak seçimlerde göstereceği milletvekili adaylarını resmen açıklamış bulunuyor. Siz İstanbul milletvekili adayları içinde yer alıyorsunuz. Bu konuda söyleyeceğiniz bir şey var mı?*

★ Ben partimin kurucuları arasındayım. Başkanlık Kurulu üyesiyim. Partim görev verdiği için aday oldum. Bizim için milletvekilliği amaç değildir. Ben siyasi partiye girme hakkını elde ettiğim tarihten beri Türkiye İşçi Partiliyim. Eski TİP kapatıldığı tarihte Genel Yönetim Kurulu üyesi bulunuyordum. Bugün bana milletvekili adayı olarak görev verilmiştir. Eğer milletvekili seçilirsem bu benim başarım olmayacaktır; partimin başarısı olacaktır. İşçi olarak, emekçi halkın sorunlarının parlamento kürsüsü aracılığıyla kamuoyuna duyurulmasına çalışacağım. Yurt sorunlarının takibinde ve savunulmasında bir sosyalist olarak çaba göstereceğim.

☆ *Siz bir dönem sendikacı olarak da çalıştınız.*

★ Evet 1970-1976 yılları arasında altıyıl Petrol Kimya İş Sendikası genel başkanlığı yaptım. Daha sonra bu görevi bıraktım ve kanunun ve işyerindeki sözleşmenin vermiş olduğu hakkı kullanarak eski iş yerime döndüm. Halen Türk Hoechst ilaç fabrikasında işçi olarak çalışıyorum.

☆ *Sendikal mücadeleden çekildiniz mi?*

★ Çekilmiş değilim. Halen Türkiye Petrol ve Kimya İşçileri Sendikası genel yönetim kurulu üyesiyim. Şu anda amatör olarak sendikal mücadelenin içindeyim.

Eski sendikanın birleşmesi konsundaki problemler daha önce yazıldı, çizildi. Bu birleşmeden sonra aktif görev almayışımızın sebebi, tepeden inme antidemokratik kararla gene bu kararları veren kişilerce tesbit edilen yönetim kadrosunun niteliği, sendikacılık anlayışları nedeniyle uyuşma olmayacağına inanarak aktif görev almadım; fabrikaya döndüm. Zaman bizi haklı çıkardı.

☆ *Bir çok sendikacı AP'den ve CHP'den adaylıklarını koyuyorlar. Hepsi de, işçi sorunlarını gerek parti grupları içinde, gerekse parlamento çalışmalarında savunacaklarını ileri sürüyorlar. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?*

☆ Altı yıl sendikacılık yaptım. Türkiye'deki sendikal yapının çarpık olduğunu, yönetimde bulunan sendika liderlerinin çoğunun işçi sınıfına ters düştüğünü, işçi sınıfının davasına inanmamış, yozlaşmış kişiler olduğunu yakından gördüm. Bunlar kişi olarak işçi sınıfının davasını savunamazlar. Açıkçası bunlar sınıf değiştirmiş kişiler... Bunun dışında, söylediğiniz partilerden sendikacı ve hatta işçi olarak parlamentoya girmek bizdeki parlamento sistemi açısından bu kişiler iyi niyetli olsalar bile karşılarına partilerinin kararları, partilerinin politikası gibi engeller çıkar. Yani kendilerine işçi sınıfının sorunlarını savunma imkanı verilmez. Özünde burjuva olan bu partiler, işçi sınıfının davasını sürdürebilirler mi?.. Böyle şey görülmüş müdür?

Ben işçi sınıfının sorunlarının takibi ve mücadelesinin ancak işçi sınıfının bağımsız partisi yoluyla olacağına inanıyorum. Bu partinin Türkiye İşçi Partisi olduğuna inandığım için bu partinin milletvekili adayıyım.

İşçi sınıfının önderliğinde tüm emekçi kitlelerin bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm yolunda verdikleri mücadele mutlaka başarıya ulaşacaktır. Önümüzdeki seçimlerde sosyalistlerin sesi mecliste duyulacaktır.

SEÇİM DEMEÇLERİNİ RADYODAN DİNLEYİNİZ

Seçim demeçleri radyoda 90 saniye, televizyonda ise 45 saniye. Televizyon, 45 saniyeye indirirken TİP'in demeçlerini tahrif ediyor. CHP Basını ise TİP haberlerini televizyon gibi makaslıyor. Bu nedenle seçim demeçlerini radyodan dinleyiniz.